

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 768/2020
17.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић, Татјане Миљуш, др Илије Зиндовића и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници по тужби тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Драган Милетић, адвокат у ..., против туженог Основна школа „Петар Тасић“ из Лесковца, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Лесковцу, ради накнаде трошкова, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3086/19 од 29.11.2019. године, у седници већа одржаној 17.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3086/19 од 29.11.2019. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3086/19 од 29.11.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П1 988/17 од 04.04.2019. године одбијен је примарни тужбени захтев тужиље да се тужена обавезе да јој на име неисплаћеног регреса за коришћење годишњег одмора исплати износ од 43.964,00 динара за 2015. годину са законском затезном каматом почев од 01.07.2015. године до исплате, износ од 43.951,00 динара за 2016. годину са законском затезном каматом почев од 01.07.2016. године до исплате и износ од 47.136,00 динара за 2017. годину са законском затезном каматом почев од 01.07.2017. године до исплате, те на име неисплаћене накнаде за исхрану у току рада почев од септембра 2014. године закључно са августом месецом 2017. године месечне износе ближе наведене у овом ставу изреке пресуде са законском затезном каматом на сваки појединачни месечни износ почев од 22. у месецу за претходни месец до коначне исплате. Ставом другим изреке, одбијен је евентуални тужбени захтев тужиље којим је тражила да се тужени обавезе да са тужиљом закључи анекс уговора о раду којим се запосленој тужиљи признаје право на накнаду трошкова за исхрану у току рада и за регрес за коришћење годишњег одмора и утврђује њихова висина, а накнада трошкова за исхрану у току рада изражава у новчаном износу почев од дана подношења тужбе, те уколико тужени не закључи анекс уговора о раду са тужиљом да се ова пресуда има сматрати правним основом за утврђивање висине накнаде трошкова за исхрану у току рада и накнаде за регрес за

коришћење годишњег одмора и за њихову исплату тужиљи почев од дана подношења тужбе и изражавање накнаде трошкова за исхрану у току рада у новчаном износу у исплатним листама, као неоснован. Ставом трећим изреке, обавезана је тужиља да туженој накнадни трошкове парничног поступка у укупном износу од 15.898,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 3086/19 од 29.11.2019. године одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена првостепена пресуда.

Против другостепене пресуде тужиља је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права. У погледу дозвољености ревизије позивао се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према члану 404. став 1. Закон о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. овог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Оцењујући испуњеност услова за дозвољеност ревизије изјављене на основу цитиране законске одредбе Врховни касациони суд је нашао да у овој врсти спора не постоји потреба за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права, као ни разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Побијаном другостепеном одлуком правноснажно је одлучено о захтеву тужиоца за исплату неисплаћеног регреса за коришћење годишњег одмора и неисплаћене накнаде за исхрану у току рада, односно о евентуалном захтеву за закључење одговарајућег анекса уговора о раду. Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване побијане одлуке нижестепених судова, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени законски услови које прописује одредба члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. Ревизијски наводи тужиоца о чињеничном стању не представљају правно релевантни основ за изјављивање посебне ревизије из те законске одредбе. Ревизијом се не указује на постојање супротних судских одлука у истим или сличним правним ситуацијама, односно на различито поступање и неуједначеност судске праксе.

Из изнетих разлога на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Тужба је у овом спору поднета 14.12.2017. године, а преиначена 30.01.2019. године. Вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде у поступку по ревизији износи 484.806,09 динара, што по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе износи 4.092,12 евра.

Одредба члана 403 став 3. Закона о парничном поступку прописује да ревизија у имовинскоправним споровима није дозвољена ако вредност предмета спора не прелази

динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Како се у конкретном случају не ради о спору о заснивању, постојању и престанку радног односа из члана 441. Закона о парничном поступку, већ о новчаном потраживању из радног односа у коме вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе, то ревизија тужиле није дозвољена.

На основу члана 413. Закон о парничном поступку одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранко Станић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић